

РЕШЕНИЕ

№ 2456

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Людмила Коева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12190** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Елит Лозанова“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от М. Л. чрез адв. В. И. /САК/ срещу Решение №4925/31.10.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 108 състав по нахд № 1139/2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № СОА22-РД11-1081 от 02.11.2022г., издадено от заместник кмета на Столична община (СО) , направление „Финанси и здравеопазване“ относно наложена му на основание чл.36, ал.1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.28А във връзка с чл.2, т.2 от НРУИТДТСО.

Касаторът навежда касационни основания за отмяна на Решение №4925/31.10.2023г. на СРС по чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 НПК поради неправилно приложение на закона, постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, като счита, че наложеното наказание е явно несправедливо. Счита, че при разглеждане на делото СРС не е анализирал събраните в хода на производството доказателства в тяхната взаимовръзка и съвкупност, предвид което е постановил едно неправилно съдебно решение. Заявява, че е възпрепятстван да се снабди с разрешение за разполагане на подвижни съоръжения /хладилни витрини/ по см. чл.28, ал.2, т.2 от

НРУИТДТСО, тъй като по подадени от негова страна заявления от 26.07.2021г. и 18.05.2022г. няма произнасяне от страна на главния архитект на СО Район К. село. Обстоятелството, че към датата на проверката 21.04.2022г. няма произнасяне от страна на последния по депозираните заявления на касатора, не може да се вмени в негова вина, предвид това и разпоредбите на наредбата не са виновно нарушени и липсва елемент от фактическия състав на чл.28а от НРУИТДТСО. Счита, че неправилно съдът е приел, че случаят не е маловажен, тъй като отчитайки горните обстоятелства е следвало да се приеме, че основанията за освобождаване от отговорност са налице, тъй като разположените хладилни витрини са с обща площ 2,97кв.м, която е незначителна. На последно място счита, че СРС не е отчел, че наложената санкция е в по-висок размер от минималния, а мотиви по каква причина е определен този размер не са изложени. Претендира съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго такова за отмяна на НП. Претендира присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от адв. И., която поддържа касационната жалба, моли съда да отмени въззивното решение като неправилно и незаконосъобразно, както и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разноски по списък.

Ответникът по касационната жалба от заместник кмет на Столична община чрез процесуален представител юрк. О. оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди въззивното решение като правилно, законосъобразно и доказано, както и НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение № 4925 от 31.10.2023 г. по нахд № 1139/2023 г., СРС, НО, 108 състав, е потвърдил НП № СОА22-РД11-1081 от 02.11.2022г., издадено от заместник кмета на СО, направление „Финанси и здравеопазване“ относно наложена на „Елит Лозанова“ ЕООД на основание чл.36, ал.1 от НРУИТДТСО имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.28А във връзка с чл.2, т.2 от НРУИТДТСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 ЗАНН и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. От материална страна е приел за доказано нарушението по чл.28а от НРУИТДТСО, тъй като към датата на проверката

от служители на СО на 21.04.2022 г. търговецът „Елит Лозанова“ ЕООД не е разполагал с изискуемото разрешение за разполагане на подвижни съоръжения /пет броя хладилни витрини/, обслужващи извършваната в стационарен обект търговска дейност. Във връзка с направените констатации бил съставен КП №29 от 21.04.2021г, с който е указано на проверяваното дружество в 3-дневен срок да представи в отдел ФСРКТД на С Район К. село съответните разрешения за използване на мястото за разполагане на подвижните съоръжения пред стационарния търговски обект за месец април 2022г, но такива не са постъпили. Предвид горното на 18.05.2022г. в присъствие на управителя на „Елит Лозанова“ ЕООД бил съставен АУАН срещу дружеството за установяване на административно нарушение на чл.28а, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО. Актът бил предявен на управителя на дружеството, който го подписал, като посочил, че има възражения и същите били постъпили в законоустановения срок на 20.05.2022г. След като счел депозираните възражения за неоснователни и въз основа на така съставения АУАН, заместник-кмета на Столична община издал процесното НП. СРС е приел за неоснователно възражението в жалбата, че АУАН бил съставен в отсъствие на нарушителя с аргументи, че видно от съдържанието му същият е предявен в деня на съставянето му за запознаване и на същата дата му е връчен екземпляр от него. Счел е, че липсва основание да се приеме, че актът е съставен в отсъствие на представител на нарушителя, тъй като по делото е представена покана до дружеството за изпращане на представител в сградата на район К. село за съставяне на акт за установяване на административно нарушение на наредбата. СРС е приел, че правилно е приложен закона от страна на административнонаказващия орган, липсата на разрешение не е оспорено, като е преценил, че изложените съображения, свързани с непроизнасяне от страна на главния архитект на общината по депозираните заявления не е предмет на производството пред СРС.В обжалваното решение са изложени съображения за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 108 състав, е валидно и допустимо.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства,които се споделят изцяло от настоящия състав на съда, изложени са мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието.

Съгласно чл.2, т.2 от НРУИТДТСО се въвеждат два вида разрешителни режими: разрешителен режим за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терени общинска собственост и за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти. Според чл.19 от Наредбата търговия на открито е

търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площади, улични платна и други. Касаторът очевидно не отговаря на определението за търговия на открито по чл.19 от НРУИТДТСО, тъй като той има стационарен търговски обект – павилион. Относими към претендираното разполагане на 5 броя хладилни витрини вляво и вдясно от стационарния обект са нормите на Глава Трета, раздел II от НРУИТДТСО, сред които се намира и вменената за нарушена разпоредба на чл.28а. Същата въвежда императивно задължение за разполагане на подвижни съоръжения по чл. 28, ал. 2 единствено въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Редакцията на нормата не оставя съмнение, че разполагането на съоръженията може да се извършва единствено въз основа на разрешение за ползване, а не с подадено заявление или заверена схема, както правилно е приел районният съд. Доводите на касатора, че по посочените заявления няма произнасяне от страна на главния архитект на СО Район К. село към датата на проверката и налагане на наказанието са изцяло ирелевантни. Заявлението, придружено с индивидуална схема, е само основание за издаване на разрешението (чл.28б, ал.1 и чл.28в, ал.1 от НРУИТДТСО).

Съгласно чл.28д, ал.1 и ал.2 от НРУИТДТСО разрешенията по чл. 23 и чл. 28а по опис се представят до 23-то число на предходния месец в Столична община - Дирекция "Икономика и търговска дейност". Дирекция "Икономика и търговска дейност" извършва проверка на разрешенията и съответствието им с изискванията на настоящата наредба и ги заверява. Заверените разрешения се връщат в районите до 1-во число на текущия месец. Обстоятелството, че по посочените заявления от 26.07.2021г. и 18.05.2022г. няма произнасяне от страна на главния архитект на СО Район К. село правилно от СРС е прието, че е неотнормимо. Това е така, тъй като съдът не може да осъществява контрол върху дейността на отделните административни органи, ангажирани в процедурата по издаване на разрешение, а на установяване подлежи обстоятелството дали към датата, на която е установено разполагането на подвижните съоръжения /хладилни витрини/ дружеството е разполагало с вече издадено разрешение за ползване на мястото, на което са били поставени, като в процесния случай отговорът на този въпрос е отрицателен.

Самостоятелната уредба на разрешителния режим за търговия на дребно на открито по Глава Трета, раздел I от НРУИТДТСО и за разполагане на подвижни съоръжения, обслужващи извършвана в стационарен търговски обект дейност по Глава Трета, раздел II от НРУИТДТСО, е указание, че административно-наказващият орган не е смесил двата разрешителни режима по наредбата.

Правилно и обосновано съвкупната преценка на събраните по делото доказателства е дала основание на СРС да намери вмененото административно нарушение за доказано от обективна страна. Установените при проверката от на 21.04.2022г г. обстоятелства, обективирани в констативен протокол от същата дата, са потвърдени чрез разпита на актосъставителя П. М.. На тях съответстват и писмените доказателства, установяващи липсата на издадено разрешение в полза на касатора.

АУАН и НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за

това, като е налице редовна процедура по връчването на акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП са издадени при спазване на процесуалните правила. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

Спорно е, дали конкретните обстоятелства по случая разкриват хипотезата на маловажност съгласно чл.28 ЗАНН - извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на другите смекчаващи обстоятелства да представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. За да не уважи твърденията на наказаното лице в тази насока районният съд е съобразил, че касаторът е осъществявал търговска дейност без необходимото разрешение по чл.28а от НРУИГДТСО, като е ползвал без разрешение по-голяма част от общинския терен, за който липсва издадено разрешение. За тези обстоятелства правилно СРС е преценил, не само, че не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид, но напротив – завишават степента на обществената опасност.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, споделя доводите на въззивния съд, че установеното нарушение не разкрива характеристиките на маловажно такова по смисъла на чл.28 ЗАНН, а именно не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, нито са налице множество смекчаващи вината обстоятелства.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, на осн. чл.63д, ал.4 от ЗАНН и своевременно заявената претенция, настоящият съдебен състав счита, че следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като ги определя в размер на 80 лева.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XV-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4925 от 31.10.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав, по нахд № 1139/2023 г.

ОСЪЖДА „Елит Лозанова“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.В, ет.2, ап.39, представлявано от М. Л. да заплати на Столична община сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.